

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ : ΚΑΡΛΟ ΓΚΟΛ-
ΝΤΟΝΙ : ΛΟΚΑΝΤΙΕΡΑ

Ἡ Ἑλληνικὴ Σκηνὴ ἔχει νὰ ἐπιδείξει πολ-
λὰς Λοκαντιέρες. Ἀπὸ τὴν πρώτη ἐκείνη πού
παρουσιάστηκε στὴν Κωνσταντινούπολι τὸ
1864 ἀπὸ τὸ θίασο τοῦ Σούτσα, σὲ μετάφραση
Καρατζᾶ, τὴν ἄλλη μὲ τὴν Ἑλένη Χέλμη στὴν
Ἀθήνα τὸ 1865, τὴν Λοκαντιέρα τῆς Κυβέλης
μὲ τὸ θίασο τῆς Νέας Σκηνῆς, πρώτη φορά
σὲ μετάφραση τοῦ Ποριώτη, τὴν περίφημη
Λοκαντιέρα τοῦ Βασιλικοῦ, μὲ σκηνοθεσία
τοῦ Φώτου Πολίτη καὶ τὴν Κατερίνα Ἀνδρεά-
δη πάλι σὲ μετάφραση Ποριώτη, ὡς τὴν προ-
χθεσινὴ Λοκαντιέρα τῆς Κας Μαίρης Ἀρώνη.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἡ ἐντύπωση πού
μοῦ εἶχε ἀφήσει ἡ Κατερίνα Ἀνδρεάδη, ἐντύ-
πωση ἐξωραϊσμένη ἀπὸ τὰ χρόνια ἴσως, εἶναι
πολύ δυνατὴ καὶ ἡ παρουσία της τοῦλάχιστον
γιὰ μένα, ἔχει ἀφήσει ἕναν ἀπόηχο στὴ σκηνὴ
τοῦ Βασιλικοῦ, σὲ τρόπο πού νὰ μεγαλώνει
τὶς ἀπαιτήσεις ἀπὸ τὶς δυνατότητες τῆς ἐρμη-
νεύσεως τῆς Κας Ἀρώνη.

Στάθηκεν ὁμως ἡ Κα Ἀρώνη μιὰ χαριτω-
μένη Λοκαντιέρα ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῆς
παράστασης καὶ σ' ὄρισμένα σημεῖα ἀπόλυτα
πειστικὴ.

Δυστυχῶς ὅλοι οἱ ἄλλοι ἠθοποιοὶ πού
ἐπαιξαν μαζί της, οὔτε κὰν προσέγγισαν τὴν
τελειότητα τοῦ συνόλου πού εἶχε πετύχει ἡ
παλιὰ παράσταση τοῦ Βασιλικοῦ.

Καὶ βέβαια δὲν ἔχει κανεὶς τὴν ἀξίωση
οὔτε τὴν ἐλπίδα νὰ φανεῖ ἀντιῆχος τοῦ Φώτου
Πολίτη ὁ κ. Μιχαηλίδης, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν κ.
Κλώνη, περίμενα, πρέπει νὰ τὸ πῶ, κάτι κα-
λύτερο, συνεπέστερο πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ἔργου
ἢ ἀκόμα κάτι πιὸ δημιουργικὰ νεωτεριστικὸ—
ἂν ἤθελε νὰ καινοτομήσει—ἀπὸ τὸ βαρὺ, χω-
ρὶς ρυθμὸ καὶ χόρη, σκηνικὸ τοῦ Πανδοχείου.